

FIGYELEM!
A Rimóci Újság előfizethető
a polgármesteri hivatalban
és a terjesztőknél.
Ára: 500.- Ft/év

S P O R T

Megyei II. osztály keleti csoport

Ifi csapatunk 100 gólon felül rúgott

Befejeződött 2001/2002 labdarúgó bajnokság, felnőtt csapatunk a 11. helyen, ifi csapatunk a 8. helyen végzett.

28. forduló. Karancseszki - Rimóc 2:3 (1:1)

100 néző, vezette Pintye. Rimóc: Szívós István, Bangó Á., Czerovszki, Déska, Czupkó, Lőrincz, (Holecz), Bablena, Árva, Percze Z., Jusztin B., (Rác B.) (Kiss R.)

29. forduló. Etes - Rimóc 1:5 (0:3)

100 néző, vezette Kiss S. Rimóc: Strehó, Déska, Holecz, Bangó Á., (Szívós Imre), Czupkó, Lőrincz, Bablena, Árva, (Rigó), Percze P., Percze Z., Vincze. Góllövők: Árva, Holecz, Lőrincz, Percze Z., Vincze. Kiállítva: Percze P. (65. perc)

30. forduló. Rimóc - Baglyasalja 1:4 (0:2)

100 néző, vezette Horváth T. Rimóc: Szívós István, (Strehó), Szívós Imre, Holecz, Bangó Á., Czupkó, Déska, Lőrincz, (Bablena A.) Árva, Bablena Cs., Bangó B., Percze Z., Vincze (Percze P.)

IFI BAJNOKSÁG ÁLLÁSA

Table with 16 rows showing IFI league standings with columns for rank, teams, goals, and points.

Table with 7 columns showing league table results for various teams.

Megjegyzés: Nógrádszakáltól, Ceredtől és a Ménkesi Bányásztól egy-egy pont levonva.

SULI BAJNOKSÁG

2002. januárjától havonként egy forduló lebonyolítással labdarúgó bajnokságot rendeztek a sportsarnokban és a futballpályán, iskolás gyerekek számára.

A bajnokság végeredménye

Table with 7 columns showing school league results for various teams.

3-4. osztály

Table with 7 columns showing school league results for 3-4 grade levels.

5-6. osztály

Table with 7 columns showing school league results for 5-6 grade levels.

5-6. osztály lány

Table with 7 columns showing school league results for 5-6 grade girls.

7-8. osztály

Table with 7 columns showing school league results for 7-8 grade levels.

A BAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE

Table with 11 rows showing overall league results for various teams.

RIMÓCI ÚJSÁG
Független falusi lap.
M megjelenik havonta.
Kiadja: Rimóci község képviselőtestülete.

RIMÓCI ÚJSÁG
Ára: 50.-Ft

VIII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM
FÜGGETLEN FALUSI LAP
SZENT ISTVÁN HAVA
2002. JÚNIUS
„NEM AZ A SZEGÉNY, AKINEK KEVÉS A VAGYONA, HANEM AZ, AKI TÖBBET KIVÁN.”
(Seneca)

ELKOPOTT ÜNNEPLŐ

Valamit nagyon elrontottunk. Teljesen belezavarodik az ember az új idők hozta összevisszaságba. A falu, a család életmenetét, az egész nép mozgását megzavarta az örökös rohanás, kapkodás.

Régen a vasárnap ünneplőt jelentett. Előtte fordulhatta a munka bárhogy, de kitesztáldokott szennyéből az ember és fehér inggel a sötét ruha kikészítetten várta a beharangozást.

Felgyorsult a világ. Nem a világ folyása lett sürgősebb, mi váltunk robotokká. Megyünk megállás nélkül. Olykor egyet-egyét nagyot botlunk, s akkor már beleszagat a fájdalom is az emberbe.

Hová lett a vasárnapi szavak íze, a találkozások hangulata? A szomszédokkal, utcabeliekkal való vasárnap délutáni beszélgetés.

Miért szaporodott meg a panaszkodás, amikor néha megkérdezzük a másiktól, csakugyan őszinte érdeklődéssel, hogy hogy van?

Ha két fiatal összekerül, s rögtön az aggodalmaskodás kérdése szólal meg a hátuk mögött: „ugyan mire házasodnak”, vagy amíg a gyermek jöttét ezzel köszöntik: „ez sem tudja szegény, mire született!”

Örvendezzünk azoknak, akik velünk együtt akarják megtalálni az ünneplőt, s ne szégyelljünk újra ünneplőben vasárnapi emberekké is válni.

Beszkid János

A hónap kérdése:

Figyelemmel kísérte-e a FOCI-VB eseményeit?

JUSZTIN CSABA, Temető út 56. Természetesen, állandóan néztem, a mérkőzéseket. Az olaszoknak, illetve az argentinoknak szurkoltam, de sajnos kiestek.

KELEMEN GYULA, Virág út. Mivel a foci VB egy nagy világesemény, ezért szinte minden híradásban szerepelt. Így folyamatosan értesültem az eredményekről.

IFJ. SZABÓ LÁSZLÓ, Akácós út. Nem vagyok nagy futballrajongó, de szakértő sem. Ritkán néztem a meccseket. Véleményem szerint a házigazdák láthatóan segítették a játékvezetőket.

Július 1.
KÖZTISZTVISELŐ
DOLGOZÓK NAPJA.
Ebből az alkalomból sok szeretettel köszöntünk minden köztisztviselő dolgozót.

Radnóti Miklós:
Július
Ilyen hőség sem volt itt már régen, mesélik, még a vaj is elalélt és olvadni készült lenn a jégén

1935

AZ ÉN

VALKÓ ZSUZSANNA: A ballagás mindannyiunk életében fontos esemény. Van, aki szomorú, és van aki szép emlékeket őriz erről az ünnepről. Az ajándékoktól és a sok virágtól észre sem

vettük, hogy egymástól kellene elbúcsúznunk, hiszen ezek után nem találkozunk minden nap. Én is szomorúságot érzek, ha arra gondolok, hogy osztálytársaimat - akikkel 8 éven keresztül koptattam az iskolapadot - ritkábban fogom látni. De biztosan egyikünk sem felejt el a kirándulásokat, a bulikat, az együtt átízgult vetélkedőket és versenyeket.

Minden ballagás alkalmával elhangzik: „szeptembertől valami új kezdődik számotokra”. Már egyre inkább sablonosnak tűnik, de ez az igazság. Vége a gyermekkor. Most még nem is érezzük annyira, csak később fogjuk megtapasztalni, hogy ez már az Élet. A feladatainkat sokkal komolyabban kell vennünk, mert a tét nagy. A jövőnk függ az elkövetkező néhány évtől. Rengeteg önuralomra, erőre, szorgalomra és kitartásra lesz szükségünk, hogy az egyre nagyobb akadályok ne okozzanak majd gondot.

Kíváncsian várom az új iskolát. Két hét telt el a ballagás óta, az emlékek még nagyon frissek. Maga az ünnepség tartalmas volt. Kedves volt a hetedikesek búcsúztatója. Kívánom, hogy az ő ballagásuk is ilyen szép legyen, és a következő nyáron ők is szeretettel gondoljanak vissza a rimóci iskolára.

Valkó Zsuzsanna

VINCZE TAMARA: Nagyon vártam már az évvégét és a ballagást. Kíváncsi voltam milyen érzések törnek majd rám amint ott ülök abban a székben amiben a ballagó nyolcadikosok szoktak. Az egész család nagyon izgult, mindenki nagy

Vincze Tamara

BALLAGÁSOM

lázban égett a ballagás és előkészületei miatt. Végre eljött a várva-várt szombat délelőtt, amikor utoljára elindultam az iskolába. Az osztály a feszültség levezetése képpen az előző napi banketről beszélgetett, ami nagyon jól sikerült. Elbúcsúztunk Oláh Katalin tanárnénitól aki négy évig volt az osztályfőnökünk és a többi tanárnénitől és tanárbácsitól is. Majd tíz órakor utoljára megszólalt a csengő, és akkor elindultunk. Körbejártunk minden osztályt, mindenkitől elbúcsúztunk. Ezután átballagtunk a sportsarnokba, ahol megkezdődött az ünnepség. A hetedikesek is elbúcsúztak tőlünk egy szép műsorral. Aztán mi is elköszöntünk tanárainktól, iskolánktól és diáktársainktól. Ezek után átadtam a zászlót Jusztin Istvánnal a hetedik osztályosoknak. Ezt követően Golyán Jánosné iskola igazgató elmondta a beszédét és kiosztotta a jutalomdíjakat. Vége lett az ünnepségnek. Kifelé a sor felbomlott, mert mindenkit megrohmozdítottak a rokonok a sok virággal, apró ajándékokkal.

Otthon megebédeltünk és sokat beszélgettünk. A hétfői osztálykirándulással életemnek ez a szakasza lezárult. Minden osztálytársamnak nagyon sok sikert kívánok a továbbtanulásban!

VINCZE ÁGOTA: Június 15-én elérkezett az a nap, amit már némi túlzással - 8 éve vártam. Amikor megszólalt a csengő és utoljára jártam végig az osztálytermetet, akkor elgondolkodtam, valóban ezt vártam-e.

Jusztin István

Eszembe jutottak a közös élmények, az ugratások, a „vihogások”, a sportesemények, a pályázatok és a mindennapi iskolába járás izgalmi. Valószínűleg az osztálytársaimnak is ezek a gondolatok járhattak az eszükbe. A következő gondolataim már az új iskolám körül forogtak. Vajon ott is ilyen jól fogom-e érezni magamat, mint ebben a közösségben, tudom-e tartani a tanulásban elért szintemet? Gondolataimból a 7-esek búcsúzó szavai zökkentettek vissza a valóságba.

Megtisztelő volt számomra, hogy a 8. osztály nevében én köszönhettem meg kedves tanáraink kitartó és fáradtságos munkáját. A legmeghatóbb pillanata volt a ballagásnak, mikor köszönetet mondhattunk szüleinknek áldozatos munkájukért, hogy elérkezhettünk ehhez a naphoz.

Az ünneplés otthon folytatódott, ahol hozzátartozóim és barátaim velem együtt örültek annak, hogy lezárult életemnek ez a fontos szakasza.

JUSZTIN ISTVÁN: Kicsit nehéz volt dönteni, hogy merre menjek továbbtanulni, de végül is sikerült. Elég gyorsan eltelt ez a 8 év.

Molnár Ákos

együtt szomorú is volt mert igazán ekkor búcsúztunk el a tanároktól diáktársainktól. Sok rokon eljött a ballagásomra nagyon sok bonbont és virágot kaptam, és kaptam még nyakláncot, könyvet, és még sok más ajándékot.

MOLNÁR ÁKOS: Szeptemberben nyolcadikosokként nagy tervekkel és várakozásokkal kezdtük a tanévet. Vártuk a júniust, a ballagást ami olyan gyorsan eljött, hogy szinte észre sem vettük.

Amikor túljutottunk a középiskolai felvételen és azok sikeres eredményeinek feldolgozásán, elkezdtük a ballagási készülődést.

Sorra vettük tanárainkat, tanulóinkat, hogy kinek miért tartozunk köszönettel: mivel mindegyiküknek volt mit megköszönünk. A türelmet, az odafigyelést, de legfőképpen azt az értékes tudást, amit tőlük kaptunk. Elérzékenyülve fogalmaztuk meg búcsúzóinkat a diáktársaktól és az iskolától. Aztán elérkezett a „nagy nap”, az elköszönés, aminek súlyát jelentőségét ott és akkor szinte fel sem tudtuk fogni.

Én a balassagyarmati Szent-Györgyi Albert Gimnázium matematika tagozatán folytatam majd tanulmányaimat, de mindig sok szeretettel fogok visszagon-dolni a rimóci általános iskolára.